

18) Արդեօք անհրաժեշտ է մկրտութիւնը:

Այո: Որովհետեւ առանց Ս. մկրտութեան մարդ չի կրնար փրկուիլ:

Յիսուս ինքը մկրտուեցաւ ընդգրծելով անոր կարեւորութիւնը եւ իր երկրային առաքեալներուն պատուիրեց բոլորին մկրտել Ս. Երրորդութեան՝ Հօր, Որդիի եւ Ս. Հոգիի անունով: Պէտք է միշտ յիշել, որ մարդ կրնայ ըլլալ շնորհալի, բարի, առաքինի, բարեպաշտ, բայց միայն Ս. մկրտութեամբ կը դառնայ քրիստոնեայ եւ եկեղեցւոյ անդամ: Հետեւաբար այս խորհուրդը մարդու փրկութեան ճանապարհի սկիզբն է:

Դառնալով քրիստոնեայ, մարդ պէտք է լքէ հին ընթացքը եւ այլեւս իր կեանքը իմաստաւորէ Տիրոջմով եւ Աւետարանական պատգամներով:

19) Մկրտուած չեմ, բայց ինքզինքս կը համարեմ հայոց եկեղեցւոյ անդամ, արդեօք ճիշտ է մօտեցումս:

Բնական է, որ հայոց եկեղեցւոյ գաւազը, ընտանիքի մէջ ծնած մարդը, ինքզինք համարէ մայր եկեղեցւոյ գաւազ, բայց այդ զգացողութիւնը պէտք է ամրագրել անպայման մկրտուելով եւ հայոց եկեղեցւոյ աւագանէն ծնելով, այսինքն՝ միայն այդպէս մտածելը կամ այդ զգացողութիւնը ունենալը անբաւարար են:

ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ

12. ԿՐՕՆԱԿԱՆ ՏՕՆԵՐ

Ծնունդի մասին ճիշդ է, որ Նոր Կտակարանը բան մը չ'ըսեր, բայց թէ անով ինչպէս տօնը հեթանոսական կ'ըլլայ դուք դատեցէ՛ք:

Գալով Չատիկին, անիկա Աստուծոյ ժողովուրդին ազատագրութեան տօնն էր եւ Քրիստոս ո՛չ միայն միշտ պահեց զայն, այլ չարչարանքներէն ու մահէն առաջ յատուկ դիտումով մը ուզեց գատկական ընթրիքը ուտել իր աշակերտներուն հետ (Ղկ. 22-15), Չատիկի տօնին փրկագործական նոր իմաստ մը տալու եւ գատկական գառնուկին ճաշակումին փոխարէն իր սուրբ Մարմինին եւ Արեան քաւարար Խորհուրդը հաստատելու համար (Մտ. 26.26-29: Օր. 14.22-25: Ղկ. 22.14-20: Ա. Կր. 11.23-26):

Գալով Չատիկուան, անիկա Աստուծոյ ժողովուրդին ազատագրութեան տօնն էր եւ Քրիստոս ո՛չ միայն միշտ պահեց զայն, այլ չարչարանքներէն ու մահէն առաջ յատուկ դիտումով մը ուզեց գատկական ընթրիքը ուտել իր աշակերտներուն հետ (Ղկ. 22-15), Չատիկուան տօնին փրկագործական նոր իմաստ մը տալու եւ գատկական գառնուկին ճաշակումին փոխարէն իր սուրբ Մարմինին եւ Արեան քաւարար Խորհուրդը հաստատելու համար (Մտ. 26.26-29: Օր. 14.22-25):

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.



ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԾՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 7 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2018

ԹԻՒ 40

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ՍԱՏՈՒՄԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ ԵՍ. 17.7-14: Բ. Կր. 13.5-13... ՅԻՍՈՒ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 11.27-33

Յիսուս եւ իր աշակերտները դարձեալ Երուսաղէմ եկան:

Մինչ Յիսուս տաճարին մէջ կը պտըտէր, իրեն մօտեցան քահանայապետները, օրէնքի ուսուցիչներն ու երեցները եւ հարցուցին. «Ի՞նչ իշխանութեամբ կը կատարես այս բաները: Ո՞վ քեզի այդ իշխանութիւնը տուաւ»:

Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Լա՛ւ, ձեզի պիտի ըսեմ, թէ ինչ իշխանութեամբ կ'ընեմ ասոնք, եթէ դուք ալ իմ հարցումիս պատասխանէք: Յովհաննէսի մկրտելու իշխանութիւնը Աստուծմէ՞ տրուած էր իրեն՝ թէ՞ մարդոցմէ: Պատասխանեցէ՛ք տեսնեմ»:

Անոնք սկսան իրարու միջեւ խորհիլ եւ ըսել. «Եթէ ըսեմք Աստուծմէ տրուած էր, մեզի պիտի ըսէ ինչո՞ւ չհաւատացիք իրեն. իսկ «մարդոցմէ էր» չենք կրնար ըսել: Այսպէս կ'ըսէին՝ ժողովուրդէն վախճալով, որովհետեւ ամէն մարդ գիտէր, թէ Յովհաննէս ճշմարտապէս մարգարէ էր: Ուստի պատասխանեցին Յիսուսի. «Չենք գիտեր»:

Յիսուս ալ իրենց հարցումին պատասխանելով ըսաւ. «Այն ատեն ես ալ ձեզի չեմ ըսեր, թէ ինչ իշխանութեամբ կ'ընեմ այս բաները»:

ԽԱՂԱՂ ԿԵԱՆՔ ԽՆԴԻԵԼՈՒ ԱՂՕԹՔ

Կեանքի առաջնորդող եւ խաղաղութիւն պարգեւող մեր Աստուածը, Քրիստո՛ս, դո՛ւն առաջնորդէ՛ մեզ, որպէսզի արդարութեան քու ճամբաներէդ քայլերք եւ քու ողորմութեամբդ՝ խաղաղութեամբ հասնինք կեանքի եւ փրկութեան նաւահանգիստը, որովհետեւ դո՛ւն ես մեր օգնականն ու փրկիչը: Քեզի՛ կը վայելեն փառքը, իշխանութիւնն ու պատիւը, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԱԲՐՈՅՆ՝ ՓՈԿԱՍՈՒ ԶԱՅՐԱՊԵՏԻՆ
ԵՒ ԵՐԱՆՈՍԻ՝ ԶԵՏԵՒՈՂԻՆ
ԱՌԱՔԵԼՈՑ

Փոկաս Զայրապետ

Փոկաս ծնած է Ան Ծովու եզերքը գտնուող Սինոպ քաղաքին մէջ: Եղած է գաւակը մեծահարուստ նաւագործի եւ նաւապետի մը:

Փոքր տարիքէն, Աստուծոյ շնորհքը հանգչելով իր վրայ, իր կեանքը կը նուիրէ աղօթքի ու ծովապահութեան: Այնքան կը զօրանայ ան իր հաւատքին մէջ, որ նոյնիսկ հրաշագործի անուն կը շահի իր փոքր տարիքէն: Մեծնալով ան իր կեանքը կը նուիրէ բարեգործութեան եւ աղքատները խնամելով:

Տարիներ ետք, կը նշանակուի իր ծննդավայրին՝ Սինոպի եպիսկոպոսը: Սակայն Տրայիանոս կայսր հաւատաւնութեան կը կանչէ զինք Ամասիոյ մէջ, ուր հաստատ մնալով իր հաւատքին մէջ, 117 թուականին սրամահ ըլլալով կը մարտիրոսանայ:

Երանոս Եպիսկոպոս

Երանոս Եպիսկոպոս, որ նաեւ կը քանչցուի Իրենիոս անունով, ծնած է Զմիւռնիոյ (Իզմիր) մէջ, 130 թուականներուն: Իր ուսումը կը ստանայ Հռոմի մէջ, եւ կը ձեռնադրուի՝ Լիոն քաղաքին մէջ ծառայելու համար: 177 թուականին երբ Լիոնի եպիսկոպոսը կը նահատակուի ինք, որպէս արժանաւոր, կը յաջորդէ անոր:

Հալածանքներու շրջանին կը հրաւիրուի ուրացութեան եւ սակայն հաստատ մնալով իր հաւատքին մէջ եւ քաջաբար քարոզելով Քրիստոսի Աստուածութիւնը, նախ կ'ենթարկուի ծանրագոյն չարչարանքներու եւ ի վերջոյ 202 թուականին կը նահատակուի յաւիտեանական խաղաղութեան մէջ ապրելու համար:

Երանոս Եպիսկոպոս նշանաւոր է նաեւ իր գրութիւններով, որոնք սակայն դարերու ընթացքին կորսուած են եւ փնտրուած: Մեզի հասած իր գլուխ գործոցներէն «Ընդդէմ հերետիկոսաց» գործը, մեծ կարեւորութիւն կը ներկայացնէ: Իր կարեւոր գործերէն է նաեւ «Ապացոյց Առաքելական քարոզութեան» գործը, որու բնագիրը կորսուած է, բայց շնորհիւ հայերէն թարգմանութեան գոյութեան, թարգմանուած է նաեւ այլ լեզուներու:

ԻՆՉ Է ԶԱԼԱՄՈՐՅՆՈՒԹԻՒՆԸ

Ահաւասիկ աւանդական արարողութիւնն է, որ ծիսարան Մաշտոցին մէջ արձանագրուած է որպէս հալաւորհնութիւն:

Մալխասեան բառարանը հալաւ բառին որպէս իմաստ կամ բացատրութիւն գրուած է հետեւեալը. կը նշանակէ սպիտակեղէն կամ զգեստ կարելու յարմար կտոր: Իսկ հալաւորհնութիւն համաձայն Մալխասեանին եւ միանգամայն ծիսարան Մաշտոցին կը նշանակէ պսակադրութենէն առաջ հարսին ու փեսային հարսնեկան հագուստներուն օրհնութիւնը:

Այս էր աւանդութիւնը. քահանայ հայրը անպայման պսակադրութեան առաւօտուն, պէտք էր այցելէր եւ օրհներ փեսային եւ հարսին հագուստները եւ անոնք յետ օրհնութեան կրնային զգեստաւորուիլ եւ եկեղեցի գալ պսակուելու համար:

ՄԵՐ ԶԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ՆԱՄԱԿ ՍԻՐՈՅ, ՆԱԽԱՆՁԻ ԵՒ ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆ ՄԱՍԻՆ

Ուրեմն քրիստոնեան եւ Քրիստոսի աշակերտները պարտին սիրել իրենց եղբայրները, որովհետեւ «Ձեր զիրար սիրելով է, որ մարդիկ պիտի գիտնան թէ դուք իմ աշակերտներու էք» (Յով. 13:35) Եղբայրը սիրելը աւելի լաւ է՝ քան մարգարէական ոգի մը ունենալը, աւելի բարձր է՝ քան առաքելութեան կոչումը, աւելի պատուական է՝ քան մարտիրոսներու պատիւը, աւելի պատուեալ կ'երեւի, քան բոլոր առաջնութիւնները եւ ամբողջապէս կը նմանի թագաւորի մը, որ իր շքեղութեամբ կը փայլի պարզ ժողովուրդին մէջ: Թէեւ մեծ է կոյսերու գեղեցկութիւնը, սակայն սիրոյ շքեղութեան առջեւ կը նուազին առաքիւնութեան բոլոր լուսաւորութիւնները, ինչպէս որ արեգակի ճառագայթներէն կը ծածկուին աստղերու փայլերը, ուր ողորմութիւնը առանց սիրոյ կը կատարուի:

Ուրեմն, առանց սիրոյ ինչպէ՞ս կրնայ ողորմութիւն ըլլալ: Եթէ մէկը սնափառութեան ախտով ի ցոյց մարդկանց ընէ զայն եւ կամ եթէ նոյն մոլութեան ազդեցութեան տակ ծեծի եւ բանտի մէջ մեռնի եւ կամ կրակի մէջ այրի: Այդ բոլորը օգուտ չունի, ինչպէս Պօղոս կ'ըսէ. «Ի՞նչ օգուտ, եթէ բոլոր ինչքերս աղքատներուն տամ եւ նոյնիսկ մարմինս կրակի տամ եւ եթէ սէր չունենամ, այդ բոլորը ոչինչ կ'արժեն»:

ՃԱՐՆԵՐ

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

ՄԻԱՅՆ ՅԻՍՈՒՄ ԿՐՆԱՅ ՓՐԿԵԼ

«Մա՛յր ազատէ՛ զիս մահէն: Մա՛յր չեմ ուզեր մեռնիլ»: Այսպէս ազաղակեց երիտասարդ մը իր մօրը, ինքնաշարժի ծանր արկածի մը հանդիպելէ ետք: Մայրը դառնօրէն լացաւ: Լացաւ յատկապէս որովհետեւ ոչինչ կրնար ընել, իր գաւակը ազատելու համար մահէն: Աշխարհի մէջ մեզի ամէնէն մօտիկ եւ մեզ ամէնէն շատ սիրող անհատներն անգամ չեն կրնար մեզ ազատել երբ մահը գայ մեր դռները թակելու: Եթէ ասիկա իրական է մարմնաւոր մահուան պարագային, նոյնքան եւ աւելի իրական է հոգեւոր մահուան պարագային: Յիսուսէն գտնուելով ուրիշ մէկը չի կրնար մեզ փրկել (Գրծ 4:12): Մեզ չեն կրնար փրկել ո՛չ քարոզիչները եւ ո՛չ ալ ճգնաւորները, ո՛չ սուրբերը եւ ո՛չ ալ հրեշտակները, այլ միայն Յիսուս, որուն փա՛ռք յաւիտեանս ամէն:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԿԱՆՉ (Մաղմոս 13)

Տէր, մինչեւ ե՞րբ զիս պիտի անտեսես, մինչեւ ե՞րբ երես պիտի դարձնես ինձմէ: Մինչեւ ե՞րբ պիտի տագնապիմ, եւ ամէն օր տրտմութեամբ մաշիմ: Մինչեւ ե՞րբ թշնամիս յաղթանակ պիտի տանի իմ վրաս: Տե՛ս եւ պատասխան տու՛ր, Տէ՛ր, իմ Աստուծ, լուսաւորէ՛ աչքերս, որպէսզի մահուան ֆունով չֆնանամ: Չըլլայ որ թշնամիս ըսէ. «Յաղթեցի՛ իրեն», կամ՝ նեղիչներս ուրախանան անկումովս: Ես ֆուր ողորմութեանդ վստահեցայ: Սիրտս ֆուր փրկութեամբդ պիտի ցնծայ: Քե՛զ պիտի երգեմ, ո՛վ Տէր, դուն՝ որ ինձի բարիք ըրիր: